

Természettudománnyal Istenhez

A történelem során az ember mindig is úgy gondolta, hogy kell lennie egy értelmes lénynek, aki a világmindenséget kigondolta, megalkotta. A természet titkainak, törvényeinek, ok-okozati összefüggéseinek egyre jobb megismerése már a történelem kezdetén arra ösztökélte az embereket, hogy isteni tulajdonságokkal ruházzák fel az élethez elengedhetetlenül szükséges tárgyakat (pl. Nap), egyes állatokat (pl. bika), vagy akár létrehozzák az emberekhez hasonló – sokszor egymással is civakodó – istenek társadalmát. Ettől merőben eltért a zsidó nép istenhite, hitük a nekik önmagát kinyilatkoztató Istenben, aki az ember iránt érzett szeretetből teremtett mindent. Mi több, megtestesült, közénk jött fia, Jézus Krisztus által.

A francia forradalom, az ún. felvilágosodás idejétől a természettudományok korábban sohasem tapasztalt fejlődésnek indultak. Ezt sokan úgy értelmezték, hogy csak idő kérdése, és mindent megtudunk az anyagi világunkról. A materializmus ki is mondta: nincs szükség Istenre, ideológiájukat a kommunizmus kötelezővé tette. Csakhogy a XX. század nagy tudósai egyre inkább rájöttek, hogy a természet törvényei mögött értelemnek kell állnia. A XXI. század elején ezt megerősítették a világ végességét bizonyító űrtávcsövek felvételei, illetve az életet szabályozó DNS feltérképezése. Főként az utóbbi összetettségéről bebizonyosodott, hogy csak értelem hozhatta létre, a DNS kódrendszere evolúcióval nem keletkezhetett.

Isten létét a modern természettudomány sohasem fogja bebizonyítani, de az Istenhez vezető egyik leggyorsabb út a természettudományokon át vezet. Ez érthető, hiszen az embereket is a műveikről, alkotásaikról lehet legjobban megismerni.